

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

AUTOR POSUZOVANÉ PRÁCE: **Dominika Havlová**

NÁZEV PRÁCE: **Vyobrazení artefaktů v gotické nástěnné malbě**

TYP PRÁCE: **diplomová**

AUTOR POSUDKU: **Karel Nováček**

TYP POSUDKU: **vedoucí práce**

KRITÉRIA HODNOCENÍ

1. Bylo splněno zadání práce? **dobře**
2. Využití dostupných informací k tématu: **dobře**
3. Formální aspekty práce (rozsah, gramatika, úprava): **velmi dobře**
4. Strukturování práce: **velmi dobře**
5. Užívání odborné terminologie a stylistiky: **velmi dobře**
6. Úroveň analýzy a syntézy dat, výběr a použití vhodných metod: **dobře**
7. Byly vyčerpány hlavní problémy tématu? **velmi dobře**
8. Zaujal student vlastní stanovisko a jak je argumentačně podpořil? **velmi dobře**

Návrh výsledné klasifikace: dobře

Stručné zdůvodnění celkového hodnocení: Historicko-archeologická interpretace středověkých ikonografických pramenů nebývá častým námětem studentských absolventských prací a samostatný výběr tématu i poměrně rozsáhlá dokumentační základna jsou nepochybným kladem práce D. Havlové. V poměrně poučeném popisu a ikonografické interpretaci, místy i nápadité komparaci jednotlivých zobrazení spočívá také těžiště práce. Problémy, které ovlivnily hodnocení, spatřuji hlavně v úrovni úvodních kapitol, ve výběru pramenné základny i relevantní literatury. V úvodních dvou kapitolách pokoušejících se o charakteristiku gotického nástěnného malířství (s důrazem na technologickou stránku) se ve snaze o co nejstručnější shrnutí autorka nevyvarovala řady zkratkovitých tvrzení (problematické časové vymezení gotiky na str. 2, úvaha o jednozměrné laicizaci malby

počínaje přelomem 12. a 13. století (!!)- str. 8). Nástin je velmi nesystematický a obsahuje pasáže spíše náhodně vybrané z rozmanité literatury: za zcela zbytné bych označil kapitoly 2.6 a 2.8. Klíčová kapitola o historické ikonografii a vývoji tohoto přístupu v českém bádání je naprosto nedostatečná. Autorka volně směšuje dvě základní přístupy k ikonografii (křesťansko-teologický a historický), které odlišil např. Z. Smetánka v literatuře, kterou autorka cituje; rozhodně nelze souhlasit ani s jejím tvrzením, že ikonografický výzkum má u nás malou tradici. V duchu tohoto konfúzního přístupu autorka začala s popisem nejčastějších světeckých atributů: téma sice zůstalo nedokončeno, zato však do textu opět proniklo několik absurdních tvrzení (např. str. 13: lidé nižšího postavení si často nemohli opatřit vlastní oděv...).

Druhý problém spočívá v nedostatečně zdůvodněném výběru ikonografických předloh a jejich řazení v práci, které není ani chronologické, ani geografické, ani žánrové - spíše jde o volné asociování, které je někdy ovlivněno motivickou shodou maleb. Třetí slabinou práce D. Havlové je historicko-archeologická interpretace na základě literatury. I když autorce nechci upřít některá zajímavá zjištění, nelze přehlédnout, že jak úvodní kapitoly, tak interpretace maleb se opírají valnou měrou o zastaralou literaturu 50. - 70. let 20. století, jejíž ideologizovanou terminologii autorka několikrát nekriticky přebírá. Neznalost aktuálních archeologických paralel se promítá do posuzování většiny artefaktů, kterými se autorka zabývala (srov. např. popis pluhu ze Slavonína na str. 45, 46).

Jazyková stránka práce je spíše průměrná, i když konkrétních nedostatků není mnoho ("milně" místo mylně, "zkreslený" místo překreslený).

DOPLŇUJÍCÍ OTÁZKY K OBHAJOBĚ (nepovinné):

DATUM: 24. května 2012

PODPIS:

